

Valodas sacensību žūrijai ir ļoti daudz darba

Foto: Lauris Karpovs

Vakardien balvas sacensībā par runāšanu latviešu valodā saņēma Mārtiņš, Edijs un Niklāvs. Papildus tam lielajiem puikām tika arī grāmatiņas „Libieši 44 atbildēs”. Jūs domājat, ka tās paredzētas tikai lasīšanai? Nekā nebija. Lielajiem būs jāapvienojas komandā un līvu sakarā jāveic īpašs uzdevums. Uzdevuma saturu zina tikai viņi...

Latviešu valodas sacensību Žūrijas komisija nometnē strādā tikai kopš otrdienas un otrdien, piekrtot uzņemties šo godpīlno uzdevumu, žūrijas locekļi nebija rēķinājušies, ka izvērtēšanas darbs būs tik apjomīgs un sarežģīts. Sacensību dalībnieki ir cits par citu labāki. Taču no dalībniekiem žūrija ir saņēmusi arī pirmās pretenzijas. Trīs gadus vecā Daniela, kas cauru dienu runā latviski

neatkarīgi no tā, vai ir vai nav sacensība, pie kam, dara to daudz un vienā laidā, šodien pēc brokastīm bija visai pikta, ka nav saņēmusi balvu. Ar tekstu „Kur ir mans čupa-čups?!” viņa vērsās pie viena no žūrijas komisijas locekļiem, kas pienākumu apvienošanas kārtībā ir arī Danielas personīgais tētis. Žūrija citīgi turpina savu smago darbu – gan novērošanu, gan izvērtēšanu.

Šodien atkal uz okeānu

Nebēdājieties, ja vakar nepaspējāt vai arī jums nepietika vietas busiņā, lai dotos ekskursijā uz okeānu. Arī šodien būs izbraukuma tūre. Piesakieties Informācijas centrā! Ja saraksts tur jau pilns, tad vienīga iespēja – varbūt pēdējā brīdī kāds pārdomā...

Informācijas centrs atgādina

Aizvakar atrasto brīļu īpašnieks vēl nav pieteicies. Lūgums visiem nometnotājiem - pārbaudīt savu brīļu maku saturu. Varbūt neesat pamanījis, ka tas ir tukšs. Tāpat arī lūdzam atgādināt par maku revīziju arī saviem istabas, nīkšanas, ieviržu un citu aktīvtāšu biedriem.

Šovakar būs Daudzinājums

Šovakar mēs dosimies uz Daudzinājumu brīvā dabā. Vīlksim goda drānas - baltus krekļus un blūzes, rotāsimies ar latvju rotām vai apvilksim tautastērpus, ja tos esat paņēmuši līdzī.

UZMANĪBU!

Informācijas centrs ir atvērts visu dienu no 8.00 līdz 22.00, izņemot ēšanas (brokastu, pusdienu un vakariņu) laikā. Pie centra dežuranta varat vērsties ar jebkuru jautājumu. Ja dežurants nevarēs jums atbildēt uzreiz, tad noskaidros jūsu jautājumu un atbildi sniegs cik drīz vien iespējams. Ja vajadzība ir neatliekama un īpaši nopietna, meklējiet vai zvaniet centra vadītājam **Laurim, tel.: 00353 860 533 550**.

Atcerieties, ka ārkārtas gadījumā, ja nepieciešama medicīniskā palīdzība, aizsardzība vai glābējs, tad Īrijā ir jāzvana pa telefona numuru 999. Pēc savienojuma operātors jums jautās, kurš no dienestiem jums nepieciešams (Ambulance/Fire/Garda). Nosauciet un vajadzīgais steigsies palīgā.

Numurs 999 savienojas arī tad, ja jums tālruņa kontā ir beigusies nauda vai ir ieslēdzies „save screen”.

Daži 3x3-nieki kājas āvuši Mežaparkā

Saruna Zani Zeiboti

Oskaru? – No Latvijas! Viņi ir rīdzinieki no Mežaparka. – Īrijas 3x3 mēs esam pirmo reizi, – stāsta Zane, – bet Latvijas ģimeņu saietā esam bijuši jau četras reizes, šogad bijām arī Smiltenes 3x3. Kāpēc mēs šogad atbraucām arī uz šejieni? – Gribējām redzēt, kā 3x3 notiek Īrijā. Jā, protams, ka Latvijā tas ir daudz iespaidīgāk, tur vienā saietā ir ap 400 – 500 dalībnieku. Un tā ir varena kopības sajūta. Bet patiesa kopības sajūta ir arī te. No šīs nometnes strāvo tāds siltums! Un prieks, ka ir ļoti daudz mazu bērnu! Un viņi runā latviski! Tā ir ļoti laba zīme mums kā nācijai. 3x3 atklāšanā bija klāt arī Latvijas vēstnieks Īrijā – jūtams, ka Latvija atbalsta Īrijas diasporu. Šeit, Īrijas 3x3, dzīves apstākļi vienkārši ir ideāli, dzīvojam kā kūrortā. Komforts ir ļoti augstā līmenī. Un te ir pasakaina daba! Latvijas 3x3 dzīvošanas apstākļi nav tik labi, bet tas tomēr latviešus neattur piedalīties 3x3.

Dalībnieku skaits nesarūk.

Kā jūs domājat, no kurienes uz Īrijas 3x3 atbraukusi Zane Zeibote ar dēlu, desmitgadīgo

Kāpēc mēs vispār braucam uz 3x3? – To latvietības un kopības sajūtu, kas ir te, nekur citur

nevar dabūt. Varbūt vēl dziesmu svētkos. Šī savstarpējā enerģijas apmaiņa ir liela vērtība. Un to visu es noteikti gribu iemācīt savam dēlam. Varbūt viņš šodien to vēl nespēj novērtēt, bet zemapziņā tas paliks, un pienāks laiks, kad viņam tas noteikti noderēs. Viss, ko mēs tagad ieliekam bērnos, vēlāk nāks atpakaļ. Šajā 3x3 mēs mainām ievirzes, lai izbaudītu pēc iespējas vairāk. Pašlaik mēs abi ejam uz makšķerēšanu un mācāmies taisīt niedru stabules. Bet daudzzinājumā parasti ir vislabākā sajūta. Tā ir kulminācija. Redzēs, kā tas būs te! Uz šejieni noteikti bija vērts braukt. Abi esam ļoti priecīgi un laimīgi. Turklāt šo 3x3 ļoti labi varam apvienot ar radu apmeklējumu Īrijā. Jā, piedāvājums te ir ļoti liels, taču ir jābūt vēl kādam papildus iemeslam, lai no Latvijas brauktu uz Īriju, jo tas tomēr iznāk ļoti dārgi. Man šis apvienojums bija Īrijas radu apciemojums. Patiesībā, ļoti ceru, ka radi kādreiz atgriezīsies Latvijā.

Zanes dēls Oskars teic, ka viņam ļoti patik braukt ekskursijās. Viņš ļoti gaida braucienu uz okeānu, jo vēl ne reizes tādā vietā nav bijis. Un pabradāties okeānā, tas tik būtu kaut kas! Bet Zane turpina – 3x3 saietiem noteikti ir jāiet plašumā. Tā ir viena no retajām lietām, ko trīs paaudzes var darīt kopā. Latvijas 3x3 vienā nometnē kopā ir 97 gadus vecs kungs un dažus mēnešus vecs bērniņš. Tas ir brīnišķīgi. 3x3 kustībai noteikti ir jāiet plašumā visā pasaulē!

Ieva Freinberga

Daces Priedes stāsti ir dažādi

Dace Priede dzīvo starp savām pasakām, pašdarinātām gramatziņēm, rokdarbiem, ceļojumu piedzīvojumiem, sarunām ar Dievu un savām gramatām. Šo raibo sarakstu caurvij katrā darbā ieliktā Daces dvēsele un attieksme, kas ne vienmēr atbilst tradicionālajiem, vispārpieņemtajiem priekšstatiem par lietu kārtību dzīvē, ticību un attiecībām starp cilvēkiem. Daces darbi raisa pārdomas un rosina veidot diskusiju.

Vakar vakarā, tiekoties ar Daci Priedi nometnes Mazajā zalē, mums bija iespēja

noklausīties viņas darbu lasījumus, kuros autore ar leģendu par Katrīnu mūs aizveda gan uz seno Kuldīgu, gan, ieskatoties pavisam citā laikmetā, – ar darbu „Taurenis vientuļās debesīs” pie Dārtas. Pēc tam soli pa solim no Latvijas pārcēlāmies uz Ameriku. Un ne jau uz debesskrāpju un neona reklāmu zemi, bet uz indiāņu rezervātu Ziemeļdakotā. Vai var pārstāstīt visu piedzīvoto un pieredzēto šī garā un kopš bērnības lolotā ceļojuma laikā? Nē. To var izdzīvot tikai, klausoties Daci pašu un viņas stāstus.

Mūsu nometnē bērniem ievirze “Riti raiti, valodiņa!” ir obligāta

Neviens nepiedzimst, zinot vienu vai otru valodu.

Cilvēkbērns saziņas prasmes sāk mācīties no dzimšanas brīža un tas nebūt nav viegli, sevišķi gadījumos, kad apgūstamo valodu bērns dzird tikai mājās un, labākajā gadījumā, nedēļas nogales skoliņā, bet pārējā pasaule (TV, pagalmā, bērnudārzā, skolā, uz ielas u.t.t.) runā citā mēlē.

Šā gada 3x3 nometnē par vecākās grupas (no 10 gadiem) raito valodiņu atbildīga ir Gita Robalde no Bradfordas (Lielbritānija) nedēļas nogales skoliņas.

Par to, kā tad šajā grupā sokas mācības, stāsta skolotāja Gita: “Mēs esam vecākā grupa, no desmit gadiem, bet vakar mums pievienojās astoņgadīgs puika, jo viņam savā grupā likās par vienkāršu. Mums ir kolosāla grupa, kurā puse ir meitenes, bet otra puse zēni. Esam vienojušies,

ka mēs cināties par labākās latviešu valodas lietošanas grupas titulu un man ir ļoti liels prieks, ka jau četri mūsu bērni ir tikuši apbalvoti, jo ar runāšanu latviešu valodā mums nav problēmu. Pa nometni jau kļūst anekdote no mūsu grupas. Un

bija tā – viens bērns radošajā nodarbībā man prasa: “Skolotāj, vai var darīt tā?”, uz ko es viņam atbildu: “OK, dari tā”. Un pēc šīs manas atbildes visi bērni vienā balsī sauca: “Skolotāj, tu nerunā latviski!”.

Droghedas skoliņas skolotāja Inga Tairova par savu grupu, kurā darbojas bērni vecumā no 4 līdz 7 gadiem, saka, ka tā ir labākā no visām grupām. Inga Tairova: “Ar runāšanu latviski mums iet labi, visiem bērniem ir valodas pamati, tos tikai vajag nostiprināt, bet tas jau būs vecāku uzdevums pēc nometnes”. Inta Dreimane Riekstiņa, kura

ikdienā māca latviešu valodu Tullow nedēļas nogales skoliņā, nometnē nodarbojas ar 7-8 gadus veciem bērniem. Inta Dreimane Riekstiņa: “Manā grupā mācās 10 bērni un visi viņi ir fantastiski un radoši, tāpēc man ir ļoti jāgatavojas katrai nodarbībai, lai viņiem nepie-trūktu darāmais. Bijām laukā, veicām pētījumus par putekļiem un kokiem. Tāpat lietišķā māksla no dabas materiāliem patīk visiem, bet noslēguma pasākumam mēs gatavojam muzikālu pārsteigumu visiem! Ar latviešu valodas lietošanu mums iet labi, jo mēs esam latvieši un runājam

ita Danne no Portlaoise skoliņas. Paviesojoties visās grupās

latviski”. Droghedas skoliņas jaunās skolotājas Zanes Barajas grupiņā ir paši mazākie bērniņi – no 2 līdz 4 gadu vecumam un ar to runāšanu ir kā ir, tomēr arī te visi cenšas sarunāties latviski. Pēcpusdienā šo grupiņu vada In-

un redzot, cik ļoti visi cenšas runāt latviešu valodā, tiešām gribas cerēt, ka, lai arī sen vairs nedzīvojam “Gaujas krastā”, mūsu bērnos tiks ieaudzināta šī “latviet’s esmu, latviet’s būšu, latviet’s mūžam palikšu” sajūta.

Laima Ozola

Uzmanību vecākiem!

Uz pēcpusdienas ievirzi „Dziesmas, rotaļas un danči bērniem”, kurā piedalās bērni vecumā no 5 līdz 13 gadiem, attiecas tie paši noteikumi, kas “Rīti raiti, valodiņa” vienīgā atšķirība - šī ievirze nav visiem bērniem.

Mīļie vecāki!

Lūdzu vēlreiz pārdomāties, vai jūsu bērns grib mācīties dziedāt, dejot, rotaļāties vai arī – tikai atnākt un būt...

Mēs katru dienu mācāmies kādu jaunu dziesmu un arī atkārtojam jau zināmo, ejam rotaļās, spēlējam spēles, ja izdodas, arī dejojām un zīmējam.

Katru dienu arī pārrunājam un stāstām pasakas.

Ēdam launadziņu (ja atnes...). Nodarbības laiks ir divas stundas un dažiem bērniem tas ir ļoti daudz un viņi nogurst.

Turpmāk, lūdzu, katru bērnu uz ievirzi atvest kādam no vecākiem, lai pirms nodarbības vispirms varam aprunāties. Būšu ļoti priecīga, ja tā varam sarunāt.

Skolotāja Inguna,

ievirzes „Dziesmas, rotaļas un danči bērniem” vadītāja.

Nikšana izbraukumā

Mums ir paveicies, ka nometne atrodas gleznainā, klusā vietā ezera krastā un tepat blakus ir arī pilsēta, burtiski desmit, piecpadsmit minūšu gājienā no Loklanas (Lough Lanngh).

„Cik var nīkt vienā un tajā pašā nikšanas vietā?” apmēram tādu jautājumu aizvakar paši sev uzdeva mūsu nometnotāji. Un tad, alkdami pārmaiņu, nīcēji devās uz pilsētas centru. Kāpēc? Lai apskatītu un iepazītu vienu tradicionālu īru krodziņu, kur īru dziesmas skan *dzīvajā* un var nobaudīt īru alu no īru alus kausiem. Te, starp vietējiem un vietējo vidū, vislabāk var izjust šīs zemes ļaužu mentalitāti un noskatīties, kā ļaudis pavada vēlās vakara stundas sarunājoties, klausoties mūziku vai dejojot. Vienu vārdu sakot – nīkst.

Par to, cik jautra izvērtās izbraukuma nikšana mūsējiem, rāda nikšanas bildes. Piemināšu vēl to, ka šī reize tika papildināta ar naksniņu pastaigu no pilsētas uz nometnes ciematu.

Zināšanas papildina izjūtas un otrādi

Pabāžot degunu ievirzē, kuras nosaukums ir „Noformējums un kompozīcija”, redzu gandrīz to pašu skatu, ko pie skolas bērniem – šķēres, krāsaini papīri, flomasteri, līme un citi materiāli. Atšķirība gan tā, ka ievirzes vadītāju Santu Siliņu klausās cienījama vecuma dalībnieki nevis bērni.

„Lai saprastu, kā uz cilvēku iedarbojas vizītkarte, afiša vai reklamas plakāts, mums vispirms ir jāsaprot, kas ir visa tā pamatā,” saviem dalībniekiem skaidro Santa un uzsver, ka tā ir kompozīcija. Ievirzē dalībnieki iepazīstas, kā ar krāsām, burtu izmēriem, zīmējumu un citiem elementiem panākt vislabāko uztveramību un padarīt to

iedarbīgu.

Radošajā procesā ir svarīgi arī strādāt ne tikai ar rokām, bet arī ar dvēseli. „Atslēdziet prātu un ļaujieties izjūtai,” mudina Santa.

Trešdienas 3x3 nīcēju „ievirze” izbraukuma laikā. Bildes nosaukums „Niciens ar zodu saujā!”

DERĪGA PIEREDZE

Acis aizpampušas,
Mute tomēr nē!
Visai dienai dūša -
Rīta maltītē ... -
tā uz 3x3 brokastīm ejot un
vēl samiegojušos bērņus līdzī
velkot, redzēta Zane Kažot-
niece. Izrādās, ka viņas mamma,
kura savulaik bijusi liela ceļotāja
gan pa Latviju, gan pa visu
bijušo Padomju Savienību, šādā
veidā no rīta celties mudinājusi
vēl tolaik pavisam mazo Zani.
- Un te, Īrijā, pavisam skaidri
redzams, ka tas darbojas. - Tā
ir dzīva, no paaudzēs paaudzē
mantota folklorā!

Mums ir uzvarētājs

Avīzes sauciens pēc krustvārd-
mīklas uzvarētāja ir vainago-
jies ar milzīgiem panākumiem
un „Trejlapis” redakcija ar
prieku vēsta, ka šorīt mums ir
krustvārdmīklas atminētājs!
Trīsreiztrīsotājs, kurš ir iesnied-
zis savu atrisinājumu, pie
reizes ir pamanījis, ka lapā Sta-
teniskajā daļā, sakot ar 9.nu-
muru, trūkst visas turpmākās
norādes. Tad nu viņš pats
ņēmis un tās piegudrojis klāt,
papildinājis mīklu un finālā vēl
pats arī mīklu atrisinājis līdz
galam. Iedomājieties, kas par
attapību!
Viņa vārds ir Sandris Leonovičs!
No sirds apsveicam!

Apkārt kalnu gāju un
Ziedi, ziedi rudzu vārpa.
Bija labi. Varbūt pēc
gada būs tur jānīkst
atkal?

NEVILTOTS PRIEKŠ

- Vai, cik labi, ka in-
formācijas centrā var
dabūt avīzīti (Trejlapi)!!!
- Kā jūs domājat, kas par
to tik ļoti priecājās, kāro-
to avīzīti kā dārgumu
pie krūts piespiedis? - Tā
bija Trejlapija galvenā
redaktore Sandra Bon-
darevska! - Acīmredzot,
Trejlapis 3x3-nieku vidū
ir tik ļoti pieprasīts, ka
pašām redakcijas darbi-
niecēm uz tā lasīšanu
nākotnē būs jāpierak-
stās rindā Latvijas Nacionālajā
bibliotēkā!

PAR ALUS KAUSU PALIKT- NIEM

Gunta krodziņā, pamanījusi uz
galda alus kausa paliktņus ar
uzrakstu „Heineken”, sašutusi
iesaucas: „Kāds Hainekenam

sakars ar Īriju?!” leva viņu tūdaļ
ņemam mierināt: „Priecājies, ka
nav uzraksts „Gazprom”!”

GALVENAIS – KA CEPURE IR VIETĀ

Vienā no nīkšanas naktīm, nīcēji
rauj vaļā „Kumeliņi, kumeliņi, tu
man kaunu padarīj’...” Dzies-
ma beidzas, atelpas pauze un
Austrijs konstatē: „Man cepure
ir galvā.”

TRĪS REIZES NOMĒRI UN TIKAI TAD...

Andris Grebis braukšanai uz
Īrijas 3x3 gatavojās ilgi un no-
pietni. Viss jāatceras un trīsreiz
jāpārbauda; viss laicīgi jāsaliek
koferī pa vietām un trīsreiz jāpār-
skata; viss pamatīgi jāsarēķina
un trīsreiz jāiziet cauri ar kalku-
latoru. Ļoti svarīgi ir nenokavēt
lidmašīnas reisu uz Dublinu! Ko
darīt? Trīs reizes taču lidmašīnā
neiekāpsi. Andris risinājumu
tomēr atrada. Viņš Rīgas lidostā
ieradās trīs dienas iepriekš un
visas trīs tur arī nodzīvoja.

Vakardienas avīzes numura mīklas atminējums:

¹ G	O	D	² I		³ P	Ā	⁴ T	A	⁵ R	I
A			⁶ D	A	O		E		A	
L			A		L		⁷ L	U	P	A
⁸ O	Z	O	L	A	I	⁹ N	E		S	
D			G			E		¹⁰ S	O	L
¹¹ A	¹² U	T	O	¹³ B	U	S	¹⁴ S		D	
	M			U			¹⁵ A	C	I	S
¹⁶ A	B	S	O	R	B	Ē	T		J	
	R			T			Ī		A	
¹⁷ F	A	K	T	I			¹⁸ T	A	S	E

1		2				3		
						5		
6				7				
						8		9
10								
11								
12						13		

Līmeniski. 1. Neparedzēts

gadījums. 5. Garšviela. 6. Sacensības. 8. Avs. 10. Saslapināts. 11. Lukturis. 12
īts. 13. Plīvurs.

Stateniski. 1. Rakstnieks. 2. Ekspresis. 3. Smails. 4. Cilpiņa. 7. Uz neilgu
laiku. 8. Mugurkauls. 9. Smērēt. 11. Vīksna.

Autore: Venēra Vilovska

THE BALTIC WAY
23.08.2014. DUBLIN, TEMPLE BAR

BALTIC WAY
25th
anniversary
FREEDOM WAY

Baltijas Ceļš bija miera milzīga akcija Baltijas valstīs, kas notika 1989. gada 23. augustā. Apmēram divi miljoni cilvēku sadēvēs rokās un izveidoja dzīvu jēdzi 620 km garumā, kas savienoja Baltijas valstu galvaspilsētas Vīlņu, Rīgu un Tallinu. Baltijas Ceļš bija trīs valstu vienotā tieksmība uz neatkarības atjaunošanu, brīvību un solidaritāti.

11:00 Simbolisks 4 km skrējieni
12:00 Pasākuma atklāšana (Central Bank Plaza)
12:45 **SIMBOLISKĀ CILVĒKU ĶĒDE**
11:00 – 17:00 Izstāde, kultūras priekšnesumi, tirdziņš, Baltijas Sporta spēles un daudz kas cits (Central Bank Plaza, Temple Bar, DCC Civic Offices)

www.facebook.com/thebalticwaydublin2014
<http://thebalticwaydublin2014.wordpress.com/>
YouTube Channel: The Baltic Way • thebalticwaydublin2014@gmail.com

Supporters:

3x3 vēstule mūsu sponsoram „Four Grains”

Mīļie, draugi!
Jūs noteikti pat nenojaušat, cik liels un simbolisks ir jūsu atbalsts 3x3 nometnei. Tepat Īrijā cepto saldskābmaizi un rupjmaizi mēs, Īrijas latvieši, jau uztveram par pašsaprotamu lietu. Mūsu ciemiņiem no Latvijas un citām valstīm jau pagājušā gada nometnē bija liels pārsteigums, kad mūsu saimnieces ēdienreizēs lepmi cēla galdā jūsu cepto maizi. Šogad to slavē atkal. Paldies!
Zinot, ka Īrijā mums maizīte pašiem sava, reti kurš vairs to ved kā ciemakukuli. Un nevajag jau arī, jo jūs taču ceptat tepat. Tagad Latvijas radi

un draugi šejieniešus lutina ar magoņmaizītēm, kanēļmaizītēm, kafijas maizītēm un citām gardām bulciņām. He, he! Tas tāpēc, ka viņi vēl nezina jūsu nodomus par jauno cehu, kas jau gandrīz iekārtots un pavisam drīz latviskais gaļas pīradziņš vai smalkmaizīte būs nopērkami katrā Īrijas pilsētā un tie būs mīksti un silti, ka jau tikko no krāsns izvilkti. Ja jūs zinātu, kā mēs šo brīdi gaidām. Piedodiet, ja esam pārāk nepacietīgi, Ar mīļiem sveicieniem no Kāslbaras (Castlebar), Jūsu trīsreiztrīsotāji.

Atzīmējot Baltijas ceļa 25. gadadienu, Latvijas vēstniecība Īrijā, sadarbībā ar Igaunijas un Lietuvas vēstniecībām organizē pasākumu Dublīnas vecpilsētā Templebārs. Tur 23. augustā paredzēts pasākums, kurā esam aicināti piedalīties arī mēs. Vai nebūtu lieliski, ja kādā no improvizētā Baltijas ceļa posmiem savos 3x3 T kreklos kopā ar citiem rokās sadotos arī mēs – trīsreiztrīsotāji? Tā būtu fantastiska atkalredzēšanās un satikšanās nedēļu pēc nometnes noslēguma. Padomājiet par to!
Baltijas ceļa rīkotājkomanda Īrijā laipni aicina pieteikties arī brīvprātīgos palīgus. Ja gribat un varat uzņemties vienu mazu daļiņu no kopējās atbildības par pasākumu, tad ar steigu piesakieties, rakstot uz E pastu: embassy.ireland@mfa.gov.lv.
Latvijas vēstniecība Dublīnā ir pastāvīgais Īrijas 3x3 atbalstītājs.

3x3 ģimeņu saietu Īrijā atbalsta:

ĪRIJAS VĒSTIS

„Trejlapis” redakcijā čakli strādā: Sandra Bondarevskā, Ieva Freinberga, Inguna Mieze, Guna Kriškāne, Zane Bernharde, Santa Siliņa, Lauris Karpovs Ziemelis un visi citi rakstītāji un fotografētāji, kam ir

vēlme atnākt līdz redakcijai un atnest bildi, stāstiņu, joku vai klaču. Mīļi gaidīti Mājīgās mājas viesmīlīgajā virtuvē, kur izvietojusies avīzes redakcija!